

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 9. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Raksouko) – Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP, GM v. Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

(Věc C-605/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu nacházejícím se nebo provozovaném v některém členském státě – Povinnost transparentnosti – Oznamování ‚významných účastí‘ nabytých na kapitálu společností ‚osobami jednajícími ve shodě‘ – Směrnice 2004/109/ES – Článek 3 odst. 1a čtvrtý pododstavec – Pojem ‚přísnější požadavky‘ – Směrnice 2004/25/ES – ‚Dohled‘ ze strany orgánu určeného podle článku 4 této směrnice“)

(2021/C 462/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobci: Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP, GM

Žalovaný: Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

Výrok

Článek 3 odst. 1a čtvrtý pododstavec bod iii) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/50/EU ze dne 22. října 2013, musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která podřizuje držitele akcií nebo fyzické či právnické osoby uvedené v článku 10 nebo 13 směrnice 2004/109, ve znění směrnice 2013/50, přísnějším požadavkům ve smyslu tohoto čtvrtého pododstavce týkajícím se oznamování významných účastí, než jsou požadavky stanovené ve směrnici 2004/109, ve znění směrnice 2013/50, a které vyplývají z právních a správních předpisů přijatých zejména ohledně nabídek převzetí, avšak zároveň orgánu tohoto členského státu určenému podle článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí nesvěřuje pravomoc k zajištění dodržování takovýchto požadavků.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 445, 10.12.2018.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 9. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Obvodním soudem pro Prahu 9 – Česká republika) – XR v. Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

(Věc C-107/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 2003/88/ES – Úprava pracovní doby – Pojmy ‚pracovní doba‘ a ‚doba odpočinku‘ – Doba přestávky, během které musí být zaměstnanec do dvou minut připraven k výjezdu – Přednost unijního práva“)

(2021/C 462/05)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Obvodní soud pro Prahu 9

Účastníci původního řízení

Žalobce: XR

Žalovaný: Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

Výrok

- 1) Článek 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby musí být vykládán v tom smyslu, že doba přestávky, která je poskytnuta pracovníkovi v průběhu jeho denní pracovní doby a během které musí být v případě potřeby připraven do dvou minut k výjezdu, je „pracovní dobou“ ve smyslu uvedeného ustanovení, pokud z celkového posouzení všech okolností vyplývá, že omezení uložená tomuto pracovníkovi během uvedené doby přestávky jsou takové povahy, že objektivně a velmi významně ovlivňují možnost pracovníka nakládat volně s časem, během něhož jeho profesní služby nejsou vyžadovány, a věnovat se v tomto čase vlastním zájmům.
- 2) Zásada přednosti unijního práva musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní soud, který rozhoduje poté, co bylo jeho rozhodnutí zrušeno nadřízeným soudem, byl v souladu s vnitrostátním procesním právem vázán právním názorem tohoto nadřízeného soudu, když tento názor není slučitelný s unijním právem.

(¹) Úř. věst. C 131, 8.4.2019.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. září 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Spolková republika Německo v. SE

(Věc C-768/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Společná politika v oblasti azylu a doplňkové ochrany – Směrnice 2011/95/EU – Článek 2 písm. j) třetí odrážka – Pojem ‚rodinný příslušník‘ – Zletilá osoba žádající o mezinárodní ochranu z důvodu svého rodinného vztahu s nezletilou osobou, která již získala doplňkovou ochranu – Rozhodný den pro posouzení nezletilosti“)

(2021/C 462/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo

Žalovaný: SE

za přítomnosti. Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Výrok

- 1) Článek 2 písm. j) třetí odrážka směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany musí být vykládán v tom smyslu, že pokud se žadatel o azyl, který vstoupil na území hostitelského členského státu, na kterém se nachází jeho nezletilé svobodné dítě, snaží odvodit ze statusu doplňkové ochrany získaného tímto dítětem právo na azyl podle právních předpisů tohoto členského státu, přiznávajících takové právo osobám, na které se vztahuje čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95, je dnem rozhodným pro posouzení, zda osoba požívající této ochrany je „nezletilá“ ve smyslu tohoto ustanovení, za účelem rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu podané tímto žadatelem o azyl, den, kdy posledně uvedený předložil, případně i neformálním způsobem, žádost o azyl.
- 2) Článek 2 písm. j) třetí odrážka směrnice 2011/95 ve spojení s jejím čl. 23 odst. 2 a článkem 7 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „rodinný příslušník“ nevyžaduje skutečné obnovení rodinného života mezi rodičem osoby požívající mezinárodní ochrany a jeho dítětem.